

VII.
POST PENTECOSTEN

327

habebunt in pena, quos persuasores habuerunt in culpa. Carcer autem infernus est, ubi est uermis qui non morietur, & ignis qui non extinguetur, de quo per Iohannem in Apocalypsi dicitur: Omnes blasphemati, fornicatores & adulteri, mittentur in stagnum ignis & sulphuris. Quod autem subiungit, Amen dico tibi, non eries inde donec reddas nouis simum quadrantem. Donec, aduerbiū finitum pro minimo posuit tempore, quod non solum hoc in loco sacra scriptura, sed etiam plurimis in locis facere consuevit, sicut dominus per Prophetam ait: Donec senescatis, ego sum. Et Psalmista: Sicut oculi ancillae in manibus dominæ suæ, ita oculi nostri ad dominum deum nostrum, donec misereatur nostri. Nunc quid aut post illorum senectam deus futurus non erat, aut postquam misertus fuerit nobis, oculi nostri cessabunt respicere illum? Non, sed (sicut diximus) finitum pro infinito posuit. Qui locus Origenianos destruit, qui falsa pietate dixerunt post iudicium demones esse soluendos. Sicut enim æternum regnum præparatum est sanctis, ita æternum supplicium reprobis, domino dicete: Ite maledicti in ignem æternum, qui præparatus est diabolo & angelis eius. Et iterum: Ibunt hi in supplicium æternum, iusti autem in uitam æternam. Hinc per Salomonem dicitur: Lignum in quaevque parte ceciderit, siue ad austrum, siue ad aquilonem, id est, siue in infernum, siue in regnum dei, ibi erit.

DOMINICA VIII.

post Pentecosten

Marti VIII.

X iiiij

In illo tempore Cum turba multa esset cum Iesu, nec haberent quod manducaret, conuocatis discipulis, ait illis: Misericordia super turbam, Et reliqua.

Dominus Iesus Christus, deus ante secula, & homo factus in fine seculorum, ita sua opera temperare dignatus est, ut in uno eodemque miraculo se uerum deum, uerumque hominem esse declararet. **Q**uid in huius lectiōis serie cito cognoscimus, si hanc diligenter consideremus. **Q**uod enim super turbam esuriētē misericordia motus dicitur, humanæ compassionis est indicium: quod autem de septem panibus quatuor millia hominum reficit, diuinæ potestatis est declaratio. **N**ec putandum est, hanc eandem esse lectionē, ubi alijs euangelistæ de quinque panibus quinque milia hominum satiata fuisse referunt: quia ibi discipuli dominum commonent, ut dimittat turbas emere quæ sibi necessaria sunt, hic autem dominus supra turbam esuriētē misericordia motus dicitur, ibi quinque panes, hic septem fuisse memorantur: ibi hordeacei, hic cuius generis annonæ fuerint, non declaratur: ibi quinque millia hominum de quinque panibus satiata sunt, hic de septem panibus quatuor millia refecta: ibi supra scenum discubuerunt, hic super terram.

POST PENTECOSTEN

329

Vnde ibi per turbam, quæ ex quinque panibus satiata est, populus sub lege ueteris testamenti positus esse designatur, qui quinque libros Moysi ad suā eruditio- nem accepit: hic autē per turbam, quæ ex septem pani bus reficitur, multitudo hominū fidelium, quæ pro gra- tiam noui testamenti quotidie proscitur, designatur. Hanc turbam Isaías in spiritu à deo precēdam prae-^{Isiae. 2.} widerat, cum dicebat: Venient ad eum omnes gentes, & ibunt populi mulci, & dicent: Domus Iacob ueni- te, & ambulemus in lumine deni. Et Psalmista. Omnes psalm. 85. gentes, quascunque fecisti, uenient & adorabunt co- ram te deni, & glorificabūt nomen tuū in æternum. Et bene in illa refectione, quæ ex quinque panibus fa- cta est, per quam populū Iudaorū diximus significa- ri, discipuli deniū cōmonuisse dicuntur, ut dimitteret turbas emere sibi necessaria, quia idē populus ante aduentum domini patriarchas & propheras suos in- tercessores habuit. In hac autē ipse denis ad misericor- diam cōmouetur, quia gentilis populus non suis me- ritis, nec aliquo interueniente, sed sola gratuita domi- ni misericordia saluatus est, sicut Paulus apostolus ait: Gratia dei salui facti estis. Et pulchre denis turbā, quam amore uerbi dei esurientem uidit, etiam cibo corporali refecit, ut in illis adimplerer, quod ipse ali- bi promisit, dicens: Querite primum regnū dei & iu- sticiam eius, & hæc omnia adiicientur uobis. Recte ergo de hac turba dicitur: Quia ecce iam triduo sustinent me, nec habet quod māducent. Tur- ba enim deniū triduo sustinet, cum fidelis populus in confessione sanctæ trinitatis incessabiliter persecut- rat. Sustinere enim hoc deū dicitur, cum etiā nec in- ter aduersa ab eius deficit amore, imitans illū quod dice-

bat: **D**irige me in ueritate tua & doce me, quia tu es
deus saluator meo, & te sustinui tota die. **A**liter: **T**ur-
ba triduo dñm sustinet, cum electi intellectu, memo-
riam & uoluntatē in bono opere occupant. Siue cer-
te dñm triduo sustinet, cū fidem & spem & charitatē
inuiolabilem seruat, de quibus **A**postolus ait: **M**ane-
ant in uobis fides, spes, charitas, tria hæc. maior autē
his est charitas. [**E**t si dimisero eos ieunios in domū
suam, deficiēt in uia]. **D**omus electorē proprie cale-
stis ē patria, de qua dñs ait: In domo pris mei māsiō-
nes multæ sunt. **A**d quā ardentissimo amore peruen-
ire optabat ille, qui dicebat: **V**nā petītā dñō, hāc re-
quiram, ut inhabitem in domo dñi omnibus diebus
uitæ meæ. **V**ia autē, præsens est uita. **Q**uandiu em̄ ui-
uimus, in uia sumus necdūq; ad patriā peruenimus.
Non uult ergo dñs tibi bā ieunā dimittere, ne defici-
ant in uia: quia electi nē in præsentiuita abono ope-
re cessent, pabulo uerbi dei pascēdi sunt: qā sicut de-
ficit corpus sine cibo, ita anima sine uerbo dei. **Q**uo
cibo refici desiderabat ille, q dicebat: **D**ñs pascit me,
& nihil mihi deerit, in loco pascuæ ibi me collocauit.
Quod autē subiungitur, **Quidam autē de longe
venerūt ex eis**, si ad utrungq; populū referre uole-
rimus, populus ludator de prope uenit, q; legis no-
titiam & dei cognitionē habuit: de longe autē gēti-
lis uenit, qn post idolorū culturā ad dei cognitionem
cōuerius est. **V**nde **A**postolus ait: **I**pse ē pax nostra,
q fecit utrāq; unū. **Q**uotidie uero in cōuersioē fideli-
um, alij de ppe, alij de lōge ad fidē ueniūt. **Q**ui em̄ in
nullis criminalibus peccatis cōraminatus dei uolūta-
tē sequitur, sine dubio de prope uenit. **S**ed & is, q lici-
to coniugio expertus ad deū conuertitur, ex pxi

POST PENTECOSTEN 331

uenit. Qui autem post publica flagitia, adulteria, fure
ta, homicidia, ebrietates, rapinas, per penitentiam
ad deum conuertitur, de longe uenit. De prope autem
uenit, qui ab ipsa infantia vel pueritia, in seruitio dei
se mancipat: de longe uero, qui in senectute ad deum
conuertitur. Promittit ergo dominus cibum se da-
turum etiam his, qui de longe ueniunt, quia non so-
lum iustos, sed etiam peccatores conuersos recipit &
amat, sicut ipse ait: Non ueni uocare iustos, sed pec-
catores ad penitentiam. Et Apostolus ait: Veniens Luce. 5
Ephe. 2
euangelizauit pacem his qui erant prope, & his qui
loge. Talibus ergo nec ueniam, nec cibum abnegat
ille, qui per prophetam ait: Viuo ego, dicit dominus
deus, quia nolo mortem peccatoris, sed ut conuerta-
tur & uiuat. Et iterum: Peccator in quaunque die con-
uersus fuerit, & ingemuerit peccatum suum, omnia
peccata eius obliuioni tradentur. Et rursus: Nun- Isai. 49
quid obliuisci potest mulier infantem suum, ut non
misereatur filio uteri sui? Et si illa oblita fuerit, ego
ramen non obliuiscar tui. Et in euangelio: Non est
opus sanis medicus, sed male habentibus. Et respon-
derunt ei discipuli sui: Ubi istos poterit quis-
hic saturare panibus in solitudine? In alia refe-
ctione Philippus specialiter dixisse narratur: Duce-
torum denariore panes non sufficiunt turbæ, ut unus-
quisque modicum quid accipiat. Nunc autem generali-
ter omnes discipuli dicunt: [Vnde poterit istos quis-
hic saturare panibus in solitudine?] Quādo ergo di-
scipulis difficilior res uisa ē, tāto magis miraculū dñi
clarescit. Fragilitate quippe carnis grauati apostoli,
nondum adhuc perfecte diuinitatē Christi intellige-
bant, quādo eo præsente, qui educit panem de terra

& unum, quod laetificat cor hominum ex paucis panibus multitudinem hominum posse satiare dubitabant. Sed dominus non solum ut dubitationem discipulorum auferret, verum etiam ut multititudinem fatigatam ieiunio resiceret, ex paucis panibus multitudinem hominum reficere uoluit.

Et interrogauit eos: Quot panes habetis?

Non ignorans dominus discipulos interrogat, qui omnia scit antequam fiant, sed ut ex sua interrogatione illorum animos erudit, & discat per eius presentiam de paucis panibus multas turbas hominum satiare posse in solitudine, qui per quadraginta annos sine aratri labore immensas populi cateruas cibo mannae aluit in deserto.

Qui diterunt: Septem. In alia refectione

quinq[ue] panes hordeacei fuisse referuntur, p[ro] quos (ut diximus) scriptura veteris testamenti significata est, sub tegmine litterae latens. Nunc autem hic septem panes fuisse memorantur, propter septiforme gratiam spiritus sancti, cuius gratia illuminati apostoli eorumque successores, & fidem sanctae trinitatis, & quatuor euangeliorum doctrinam mundo annuncierunt. Quod bene septenarius numerus signat, qui constat ex primo pari & primo impari, i.e. ex ternario & quaternario. Siue quia septenarius numerus frequenter, p[ro] plenitudine ponitur, bene septem panes fuisse memorantur, quia per sancti spiritus gratiam perfectionem iustitiae consecuti sunt sancti.

Et præcepit turbæ discum bere super terram. In alia refectione turba super secundum discubuisse legitur, quia lex carnalia tamen prohibebat peccata. Omnis enim caro foenum, & omnis gloria eius tanquam flos agri. In hac autem, per quam gratiam noui testamenti diximus figurari, recte turba super terram discubuit: quia gratia noui testamenti non solum

culpas operis, sed etiam culpas cogitationis restrin-
git: nec solū aliena rapientibus cōtradicit, sed etiam
ad perfectionem tendentes proprias facultates cum
ipsa terra relinquere monet, dñō dicente: Si uis perse-
ctus esse, uade, uende omnia quæ habes, & da paupe-
ribus, & habebis thesaurum in cælo: & ueni, sequere
me. Et sicut ipse alibi ait: Nisi q̄s renunciauerit omni-
bus quæ possider, patrem, matrem, uxorem, liberos,
fratres & sorores, seruos & ancillas, & agros propter
nomen meum, non poteſt meus esse discipulus. Mo-
raliter autē turba super terrā discubuit, cū fidelium ani-
mæ suæ fragilitatis memores, terrā se iugiter & pul-
uerem esse cōſiderant, dicentes cum Psalmista: Ad-
hæſit paumento anima mea, uiuifica me scđm uer-
bum tuū. Et iter: Qm̄ humilitas est in puluere ani-
ma nostra, conglutinatus est in terra uenter noster.
Taliter ille super terrā discubuerat, qui dicebat: Lo-
quar ad dñm meum, cū sim puluis & cinis. Et acci-
piens septem panes, gratias agens fregit, et
dabat discipulis suis ut apponenter, & apposuerunt
turba. Nam superius per septem panes, septē dona
spiritus sancti figurari diximus. Dñs ergo septem pa-
nes accepit, quia præ omnibus hoībus specialiter se-
ptem dona sp̄s sancti in se habuit, dicente pphera:
Et requiescer super eū sp̄s domini, sp̄s sapientiæ &
intellectus, sp̄s consilij & fortitudinis, sp̄s scientiæ
& pieratis, & replebit eum sp̄s timoris domini. Fre-
git autē panes & dedit discipulis suis, quia eiusdē spiri-
tus sancti dona unicuiq̄ sanctior, prout uult, distri-
but, alijs largiēs sermone m sapientiæ, alijs sermonē
scientiæ, alijs genera lingua, alijs interpretationem
lettrotum, alijs discretionem spirituum. Siue dedit

Luce. 1.4.

Psalm. 118

septē panes discipulis ut apponenter turbæ, qñ post resurrectionē apparens illis, insufflauit & dixit eis: **A**ccipite spm sanctū. Quorū remiseritis peccata, remittuntur eis: & quorū retinueritis, retenta sunt. **D**iscipuli autē apposuerunt turbæ, quia per eos prædicationem notitiā sacri mysterij mundo uoluit innotescere. **P**ulchre refectionus turbā gratias egisse dicit, ut ostenderet in omnibus bonis operibus deū à nobis esse glorificandū. [E]t habebat pesciculós paucos, & ipsos benedixit, & iussit apponi.] Per pesciculós, q̄s benedixit & apposuit turbæ, sanctorū imitabilis conuersatio designatur, qui non solū more pisciū saltus super aquas dare cōsueuerunt, contēnentes terrā & amantes cælū, sed etiā inter fluctus variarū persecutiōnum spiritualiter crescent & proficiunt, dicentes cum Apostolo: Etsi exterior homo noster corruptitur, sed is q̄ interior est, renouat. Cum septē ergo panibus paucos pesciculós iussit apponi, quia sc̄torū exempla cum p̄dicatione verbi ad imitandū nobis q̄tide prædicatores proferunt. Bene autē pauci pesciculi fuisse memorantur, quia sanctorū conuersatio, suo iudicio humilis est & despecta, quibus saluator ait: Nolite timere pusillus grec, quia cōplacuit patri uestro dare uobis regnū. De quibus per Salomonē dicit: Lepusculus plebs inualida, collocat in petra cubile sibi. Et recte in illa refectiōne, quæ ex quinque panibus facta est, duo pisces fuisse memorātur, & hic incertus numerus ostēditur: quia ad comparationem illorum, qui ex populo Iudeorum credituri erāt, infinita multitudo ex gentili populo ad fidē uenit, domino dicente: Multi uenient ab oriente & occidente, & recumbent cum Abraam, Isaac & Jacob in regno

PROPOST PENTECOSTEN 338

exlorum, Et manducauerunt, et saturati sunt. Non omnes æqualiter māducauerunt, sed omes ad unam satietatem peruenierunt; quia scriptura sacræ intellectum non omnes æqualiter capiunt, sed tamē omnes pro modo & persona sua spiritalem refectionem in ea inueniunt. Vnde bene de manna dī: Qui Erodit regi plus habuit, non abundauit; & qui minus, non mino 2. Corin. 8 rauit, sed omnes mensi sunt ad mensurā gomor. Est enim scriptura sacra fluuius quidam, magnus & parvus, excelsus & humilis, in quo elephas natat, & agn⁹ pedibus ambulat: quæ spiritales & doctissimi uiri, quæ so plenius eius intellectū degustant, tanto amplius est quod in eo esuriant: & humiles & paruuli, scđm modulum suæ capacitatis, unde satientur, in ea inueniunt. De quibus per Psalmistam sic dicitur: Edent pauperes & saturabuntur, & laudabunt dominū qui requirunt eum, uiuent corda eorum in seculum seculi. Ecce sustulerunt quod superauerat de fragmē-
tio, septem sportas. Hic domini miraculū augmentatum est. Magnum enim esset miraculū, si de septē panibus, quatuor millibus hominū satiatis, nihil superesset. Sed crevit signū, auxit admirationem. Non solum enim de septē panibus quatuor millia hominū satiata sunt, sed etiam de fragmentis, iuxta numerum panum, septem sportas repletæ sunt. Quod ergo turba nō capir, apostoli in sportis sustollūt: quia obscuriores sentētias sacræ scripturae, quas simplices capere nequeunt, magistri & doctores ecclesiae in proprijs pectoribus recordere debēt, ut tempore doctrinae unicuique personæ cibū spiritalē tribuere possint: quia turpe est eo tempore discere, quādo quis debet docere: & sicut de illis, de quibus dominus ait: Fidelis Lueg. 11.

336 **D**OMINICA VIII.

seruus & prudens, quem constituit dominus supra familiam suam, ut det illis in tempore tritici mensuram. Pulchre in illa, quae ex quinque panibus facta est, duodecim cophini fragmētorum remāserunt: quia Iudaicus populus duodecim apostolos plenos spiritu sancto, ad suam eruditōnem habuit. In ista autem iuxta numerum panū, septem spora sustollūtur: quia ecclesia ex gentib⁹ collecta, per septiformē gratiam spiritus sancti celebratur, regitur atque reficitur. In cuius typo Iohānes in Apocalypsi sua septē ecclesias enumerat, nec non & septem candelabra aurea, & septem cornua agni. Vnde Zacharias prophetā ait: In lapide uno septē oculi sunt. Recte aut̄ per septem sporas, p̄cordia sanctor̄ significātur, qui sp̄s sancti gratia illuminant & uiriditatem fidei immarcescibilem seruat, & tēla nequissimi ignea spiritib⁹ armis extinguentes, ad trophæum perpetuæ uictoriae rendunt. Spora em̄ ex iuncō & palma cōtexitur. & iuncus quidem iuxta humorē aquæ nasci consuevit, palma uero dicta ē quasi pacis alma, quæ uictricem solebat ornare manū. Sancti ergo uiri, quasi iuncus iuxta aquam uiridescunt, quādo meditationi scripturæ insistunt, ne à fide & bonis actibus arescent.

Zacharij.3. **J**eremi.17. te possint, de quibus scriptum est. Benedictus uir qui confidit in dñō, & erit dñs fidutia eius. & erit tanḡ lignum quod plantatū est seclus decursus aquarum, quod ad humorē emitit radices suas, & non timebit cū uenerit aestus, sed erit foliū eius uiride, & in tempore siccitatis non erit solitū, nec aliquā definet facere fructum. Quasi aut̄ cum iuncō palma in spora cōtexitur, qñ idem sancti uiri contra carnis uitia & cogitationū spiritale bellū suscipiunt, scientes qā ca-

POST PENTECOSTEN

337

ro concupiscit aduersus spiritum, spiritus autem aduersus carnem. Et haec sibi inuicem aduersantur, ut non quae uolumus, illa faciamus. Quorum constantissima perseverantia manifestatur, cum subditur: Erant autem qui manducauerunt, quasi quatuor milia, et dimisit eos. Non frustra quatuor millia hominum a domino resciuntur. Quaternarius enim numerus perfectus est, & in suis partibus diuisus, pfectio nem obtinet. Diuiditur enim in unum, duobus & tribus. Vnum nunc ad deum pertinet, quia unus dominus, una fides, unum baptisma, unus deus & pater omnium, qui super omnes & per omnia & in omnibus nobis. Duo, ad geminam dilectionem vel duo testamēta. Tres, ad sanctam indiuuiduam trinitatem, patris scilicet & filii & spiritus sancti. Quatuor autem ad gratiam noui testamenti, vel ad quatuor libros euangelij, quae maxime in his describitur. Quia ergo in quatuor libris euangeliorum inuenimus, qualiter unum deum credamus, & qualiter geminam dilectionem habeamus, necnon qualiter sanctam indiuuiduam trinitatem confiteamur, recte quatuor millia hominum a domino satiata esse dinoscimus. Siue recte, quae quatuor millia hominum a domino resciuiimus, nos mystice docemur, ut si spiritualiter resciuimus, quatuor principales uirtutes, prudentiam scilicet, temperantiam, fortitudinem atque iustitiam, quibus nihil est utilius in uita hominis, habeamus. Quia enim quadratus lapis non fluctuat, sed in quamcunq[ue] partem uersus fuerit, & qualiter iacet, recte quaternario numero constantia sanctorum designatur, qui non circunferuntur omnuento doctrina, sed ut firmi lapides, siue in prosperis, siue in aduersis, in bonis actibus & in fide constantissime perseue-

X

DOMINICA IX.

rant, considerantes illud quod dñs ait: **Qui perseuerauerit usq; in finem, hic saluus erit.** Siue, quia & fidē bene credendi, & constantiam recte uiuendi p qua-
tuor euangeliorum doctrinam discimus, recte qua-
tuor millia hominū de septem panibus refecta fuisse
memorātur. Non enim aliter credere aut uiuere de-
bemus, nisi quomodo quatuor euangelia docent.
Vnde Iohānes in Apocalypsi quatuor animalia an-
te thronū dei plena oculis ante & retro se uidisse te-
statur, clamantia: Sanctus, sanctus, sanctus dominus
deus sabaoth, qui est, & qui erat, & qui uenturus est,

DOMINICA NONA

post Pentecosten. Matt VII.

TIn illo tempore dixit Iesus discipulis su-
is: Attendite a falsis prophetis, qui uenis-
tis ad uos in uestimentis ouium. Et reliqua

PRævidens dñs doctri-
nam hæreticorum con-
tra electos in ecclesia
futurā, necnon & malitiā
falsorum catholicorum sa-
uiram, indicū cognitiōis
eorum prius ostēdere uo-
luit, ut tanto facilius cau-
ti possint, quanto manife-
stiū cognosci. **A**it enim:
Attendite a falsis pro-
phetis, qui uenient ad
vos in uestimentis ouium. inter insecus autem
sunt lupi rapaces. Quod specialiter de hæreticis